

соціальних програм ранньої ідентифікації потерпілих від насильства та їх підтримки.

Науковий керівник І. Л. Іванова

УДК 343.9:343.226

ВЛАДА ЄВГЕНІЇВНА РУЧКА

Харківський національний університет внутрішніх справ

ДІЇ ЩОДО ПОДОЛАННЯ ДОМАШНЬОГО НАСИЛЬСТВА

Домашнє насильство відбувається у багатьох формах, розбиваючи життя жертв та їхніх сімей, і визнаючи це, важливо висунути пропозиції щодо нових законів, які б змінили наш підхід до цього жакливого злочину. Домашнє насильство – це злочин, який виявляється в різноманітних формах – фізичній, емоційній чи економічній і приймає багато видів – від фізичного та сексуального насильства, до контролю та примусової поведінки, що ізолює жертв від їхніх сімей та має тривалий, руйнівний вплив на їх дітей. Для подолання домашнього насильства необхідно мати відповідне законодавство. Щоб забезпечити отримання цього важливого законодавства, потрібно почути усіх тих, хто постраждав від жорстокого поводження, хто пережив його і вижив, професіоналів, захисників та громадськість, щоб зібрати погляди на те, як, разом, зупинити домашнє насильство відразу і назавжди. Ті дії, які розпочинається сьогодні, включають низку пропозицій, які мають потенціал до повного перетворення способу подолання домашнього насильства, надання кращого захисту жертвам та притягнення більшої кількості злочинців до відповідальності. Існують пропозиції щодо створення встановленого законом обтяжуючого чинника при винесенні вироку про домашнє насильство, подібного до закону щодо злочинів на ґрунті ненависті, щоб посилити вирок, якщо це включає дитину, або стосується її. Економічне насильства вперше буде визнане типом домашнього насильства, включаючи обставини контролювання, за яких потерпілим утримується фінансування, їм забороняється доступ до роботи, або їх примушують брати позики та укладати інші фінансові угоди. Є пропозиції надати у суді жертвам домашнього насильства такий самий статус, як і тим, хто зазнав сучасного рабського або сексуального насильства, щоб вони автоматично мали право на комплекс спеціальних заходів, доступних у кримінальному провадженні, таких як надання свідчень за ширмою або через відео посилення. Це визнання покращить порозуміння серед професійних фахівців, правоохоронців та прокурорів. Ми знаємо, що домашнє насильство впливає на людей в

усіх сферах життя. Жертвами можуть бути як молоді так і старі, як чоловіки так і жінки, і якщо якомога більше людей висловлять свої погляди та поділитися своїм досвідом, ми назавжди покладемо край цьому жахливому злочину.

Науковий керівник О. В. Олішевський

УДК 343.8

ПАВЛО ЛЮБОМИРОВИЧ САБАН

Донецький юридичний інститут МВС України

ПОПЕРЕДЖЕННЯ НАСИЛЬСТВА НАД ЖІНКАМИ В СІМ'Ї

Останніми роками громадськість України все більше турбує проблема насильства в сім'ї як одного з найболючіших соціальних явищ. У державі розгорнута широка соціальна інформаційна кампанія стосовно розголосу існуючої проблеми, постійно ведеться спільна робота державних структур, органів місцевої влади з громадськими об'єднаннями щодо профілактики та протидії насиллю в сім'ї, проте значна різноманітність форм та способів знущання над жінками в сім'ях спостерігається як в Україні, так і в різних регіонах світу.

Науковці при дослідженні вказаної проблеми докладно розглядають чинники, що обумовлюють насильство в сім'ї загалом і насильство над жінками зокрема, та виділяють такі:

- соціальні (напруження, конфлікти, насильство в суспільстві, пропагування в засобах масової інформації насильства як моделі поведінки);
- економічні (матеріальні нестатки, відсутність гідних умов життя поряд із відсутністю умов для працевлаштування, заробляння грошей, економічна залежність, безробіття);
- психологічні (стереотипи поведінки); – педагогічні (відсутність культури поведінки – правової, моральної, громадянської, естетичної, економічної, трудової);
- соціально-педагогічні (відсутність усвідомленого батьківства, сімейних цінностей у суспільстві, позитивної моделі сімейного життя на засадах гендерної рівності, сімейного виховання на основі прав дитини);
- правові (ставлення до насильства як до внутрішньосімейної проблеми, а не як до негативного суспільного явища, до членів сім'ї – як до власності через відсутність правової свідомості);

Необхідно сприяти розвитку системи консультативних центрів, груп самопідтримки, служби юридичної допомоги, розширенню мережі кризових центрів та притулків для потерпілих від насильства в сім'ї,